

De troonrede was niet voor iedereen

De troonrede is als opening van het parlementaire jaar van belang voor alle Nederlanders. Toch werd door de koning niet iedereen toe- of aangesproken.

Het is goed dat de koning zich lovend heeft uitgelaten over de inzet, de veerkracht en het doorzettingsvermogen van velen. En hoewel een meerderheid van de bevolking vertrouwen uitspreekt in het overheidsbeleid en de coronamaatregelen, is er ook sprake van groeiend protest en weerstand, maar de vertegenwoordigers van dat protest werden niet aangesproken. Een gemiste kans, terwijl het kabinet beter weet.

Minister Hugo de Jonge (Zorg, CDA) zei onlangs, tijdens de 31ste Abel Herzberglesing: "Dat ieder-voor-zich, dat moeten we keren. Het liberale vrijheidsideaal van doen wat je zelf wilt is weerloos zonder een stevig fundament van verbondenheid en solidariteit."

Geen woord over deze visie in de troonrede.

Minister Wouter Koolmees (Sociale Zaken, D66) zei 16 september in een interview in *Het Parool*: 'Corona vergroot de verschillen in de samenleving. Aan wat knoppen draaien om de koopkracht van de kwetsbaren op

peil te houden, is straks niet meer voldoende. Je hebt mensen die iedere maand keurig hun salaris krijgen overgemaakt en aan wie de financiële crisis voorbij lijkt te gaan. Tegelijk zijn er velen die geen werk meer hebben.'

Ook over deze visie geen woord in de troonrede.

Polarisatie tussen bevolkingsgroepen was in Amsterdam al zichtbaar voor de corona-uitbraak. De kwetsbaarheid neemt toe, tenzij wij de basis gaan versterken. Twijfelaars moet een hart onder de riem worden gestoken en hulp worden geboden zodat ze niet toetreden tot de boze, minder coöperatieve groepen.

Nederland heeft iedere burger nodig. Het grotendeels wegbezuinigde buurtwerk in achterstandswijken kon de problematiek die beide ministers signaleren als geen ander aan de basis aanpakken. Het kon ook zorgen voor meer samenhang, verbondenheid en solidariteit. En dat tegen kosten die zeer te overzien zijn.

Gunde de regering het de koning niet om alle lagen van de bevolking aan te spreken en in de troonrede een structureel probleem te onderkennen en te respecteren?

Frits Spangenberg (macro-socioloog), Amsterdam